

Uporaba direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2013 o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah (2012/2132(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Konvencije Organizacije združenih narodov za prosveto, znanost in kulturo (UNESCO) z dne 20. oktobra 2005 o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja,
- ob upoštevanju Protokola o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah k Amsterdamski pogodbi, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte,
- ob upoštevanju Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)¹,
- ob upoštevanju Direktive 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju²,
- ob upoštevanju Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (direktiva o elektronskem poslovanju)³,
- ob upoštevanju Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (direktiva o univerzalnih storitvah)⁴, ki je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009⁵,
- ob upoštevanju Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ⁶,
- ob upoštevanju Sklepa št. 1718/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o izvajanju podpornega programa za evropski avdiovizualni sektor

¹ UL L 95, 15.4.2010, str. 1.

² UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

³ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁴ UL L 108, 24.4.2002, str. 51.

⁵ UL L 337, 18.12.2009, str. 11.

⁶ UL L 335, 17.12.2011, str. 1.

(MEDIA 2007)¹,

- ob upoštevanju razlagalnega sporočila Komisije o nekaterih vidikih določb o televizijskem oglaševanju iz direktive o televiziji brez meja²,
- ob upoštevanju Priporočila 2006/952/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o varstvu mladoletnikov in človeškega dostojanstva ter o pravici do odgovora v zvezi s konkurenčnostjo evropske avdiovizualne industrije in industrije spletnih informacijskih storitev³,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o varstvu otrok v digitalnem svetu⁴,
- ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa Ustvarjalna Evropa (COM(2011)0785),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 1. decembra 2008 z naslovom "Za dostopno informacijsko družbo" (COM(2008)0804),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom "Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast" (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. avgusta 2010 z naslovom "Evropska digitalna agenda" (COM(2010)0245/2),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. decembra 2008 o medijski pismenosti v digitalnem okolju⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o javni radioteleviziji v digitalni dobi: prihodnost dvojnega sistema⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. novembra 2011 o evropski kinematografiji v digitalni dobi⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2012 o strategiji za krepitev pravic ranljivih potrošnikov⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. septembra 2012 o spletni distribuciji avdiovizualnih del v Evropski uniji⁹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2012 o zaščiti otrok v digitalnem

¹ UL L 327, 24.11.2006, str. 12.

² UL C 102, 28.4.2004, str. 2.

³ UL L 378, 27.12.2006, str. 72.

⁴ UL C 372, 20.12.2011, str. 15.

⁵ UL C 45 E, 23.2.2010, str. 9.

⁶ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 50.

⁷ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0506.

⁸ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0209.

⁹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0324.

svetu¹,

- ob upoštevanju Priporočila Komisije št. 2009/625/ES z dne 20. avgusta 2009 o medijski pismenosti v digitalnem okolju za konkurenčnejšo avdiovizualno industrijo in industrijo vsebin ter vključujočo družbo znanja²,
 - ob upoštevanju prvega poročila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 24. septembra 2012 o uporabi členov 13, 16 in 17 Direktive 2010/13/EU za obdobje 2009–2010 z naslovom Spodbujanje evropskih del v linearnih in avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo, načrtovanih v EU (COM(2012)0522),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. septembra 2012 z naslovom Spodbujanje kulturnih in ustvarjalnih sektorjev za rast in delovna mesta v EU (COM(2012)0537),
 - ob upoštevanju prvega poročila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 4. maja 2012 o uporabi Direktive 2010/13/EU o avdiovizualnih medijskih storitvah z naslovom Avdiovizualne medijske storitve in povezane naprave: Pretekli in prihodnji vidiki (COM(2012)0203),
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje ter mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Odbora za pravne zadeve ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0055/2013),
- A. ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah predstavlja hrbtenico regulacije medijev v EU;
- B. ker so avdiovizualne medijske storitve tako kulturne kot gospodarske storitve;
- C. ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah temelji na načelu tehnološke nevtralnosti in kot taka zajema vse storitve z avdiovizualno vsebino ne glede na tehnologijo, ki se uporablja za njeno razširjanje, in zagotavlja enake pogoje za vse ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev;
- D. ker direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah zagotavlja prost pretok avdiovizualnih medijskih storitev kot instrument notranjega trga, spoštuje pravico do svobodnega izražanja in dostopa do informacij ter štiti cilje v javnem interesu, vključno s pravicami avtorjev, svobodo tiska in medijev, svobodo obveščanja in svobodo izražanja;
- E. ker si direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah prizadeva upoštevati kulturno naravo avdiovizualnih medijskih storitev, ki so kot nosilci identitet in vrednot posebnega pomena za družbo in demokracijo, ohraniti neodvisen kulturni razvoj v državah članicah ter varovati kulturno raznolikost Unije, zlasti z minimalnim usklajevanjem in s spodbujanjem evropskih avdiovizualnih del;
- F. ker bodo potrošniki zaradi tehnološkega zблиževanja v prihodnosti vse manj razlikovali med linearnimi in nelinearnimi vsebinami;

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0428.

² UL L 227, 29.8.2009, str. 9.

- G. ker bi si morali prizadevati za enake konkurenčne pogoje, saj različne ravni ureditve za linearne in nelinearne vsebine niso več prepoznavne za potrošnike, kar lahko povzroči izkrivljanje konkurence;
- H. ker se trgi avdiovizualnih medijskih storitev še naprej soočajo z velikimi spremembami v tehnologiji, pa tudi z razvojem na področju poslovnih praks in modelov, ki vplivajo na način, kako se vsebina podaja in kako do nje dostopajo gledalci;
- I. ker je dostopnost avdiovizualnih medijskih storitev bistvena za zagotavljanje pravice invalidov in starejših oseb do udeležbe in vključitve v družbeno in kulturno življenje EU, zlasti z razvojem novih platform za razširjanje vsebin, kot sta televizija IP in povezana televizija;
- J. ker bi bilo treba ob upoštevanju vse hitrejšega tehnološkega razvoja in zblíževanja medijskih platform dati poseben poudarek medijski pismenosti;
- K. ker je zaradi stalnih tehnoloških sprememb zaščita mladoletnikov postala še bolj pereč in zahteven problem;
- L. ker nekatere države članice niso pravočasno prenesle direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah oziroma je niso v celoti ali pravilno uveljavile;
- M. ker prenos člena 13 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah o spodbujanju evropskih del prek storitev na zahtevo v večini držav članic ni dovolj strog, da bi izpolnil cilj kulturne raznolikosti, ki je opredeljen v tej direktivi;
- N. ker zato ni mogoče pripraviti popolne ocene izvajanja direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, pa tudi temeljitega ovrednotenja njene učinkovitosti ne;
- O. ker razmah trgov avdiovizualnih medijskih storitev z razvojem hibridnih storitev prinaša nove izzive v zvezi s široko paleto vprašanj, kot so konkurenca, pravice intelektualne lastnine, razvoj obstoječih in pojav novih oblik avdiovizualnih komercialnih sporočil ter prekrivno oglaševanje, ki predstavljajo izziv za celovitost programa ter postavljajo pod vprašaj ustreznost in učinkovitost direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, pa tudi njen odnos z drugimi instrumenti prava EU;
- P. ker določbe člena 15 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah vzpostavljajo pravično ravnotežje med interesi vseh zainteresiranih strani, s tem ko zagotavljajo spoštovanje pravice javnosti do dostopa do informacij na eni strani ter lastninske pravice in svobode gospodarske pobude na drugi;

Trenutno stanje

1. opozarja Komisijo na njeno zavezo k načrtu za pametno pravno ureditev ter na pomen pravočasnega in ustreznega naknadnega nadzora zakonodaje EU za kakovostno ureditev v vseh fazah politike;
2. v zvezi s tem ugotavlja, da bi morala Komisija skladno s členom 33 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah najkasneje do 19. decembra 2011 predložiti poročilo o izvajanju direktive;
3. ugotavlja, da je Komisija predložila poročilo o uporabi s precejšnjo zamudo, saj ga je

predložila šele 4. maja 2012;

4. ugotavlja tudi, da so države članice direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah izvajale izrazito različno;
5. poudarja, da je direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah še vedno primeren instrument za urejanje usklajevanja nacionalne zakonodaje o vseh avdiovizualnih medijih po vsej EU in varovanje načel Konvencije Unesca o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja;
6. zlasti ugotavlja, da načelo države izvora ob pravilni uporabi izdajateljem televizijskega programa zagotavlja pomembno jasnost in gotovost glede njihovih operativnih dogovorov;
7. obžaluje, da Komisija na podlagi teh spoznanj v poročilu o uporabi ni ocenila potrebe po morebitni prilagoditvi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, kot zahteva člen 33;
8. poziva Komisijo, naj spodbuja dosledno in celovito izvajanje direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah v državah članicah ter zlasti zagotovi ustrezno upoštevanje posebnih opredelitev iz uvodnih izjav te direktive pri njenem prenosu v nacionalno pravo;
9. odločno podpira tehnološko nevtralen pristop ob upoštevanju spreminjajočih se vzorcev gledanja in prenosa, da bi imeli potrošniki več izbire; v zvezi s tem poziva k celoviti oceni učinka v zvezi s trenutnim stanjem na trgu in regulativnim okvirom;
10. je seznanjen z namero Komisije, da v kratkem objavi politični dokument o zbliževanju na temo povezane televizije in povezanih naprav, s katerim se bo začelo javno posvetovanje o vseh vprašanjih v zvezi z razvojem na tem področju;
11. spodbuja Komisijo, naj v primeru pregleda direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah preuči, če in do kakšne mere so nejasnosti ali netočnosti opredelitev povzročile težave pri njenem izvajanju v državah članicah, da bi se le-te lahko odpravile v okviru pregleda;
12. ugotavlja, da je treba pri prenosu avdiovizualnih vsebin OTT natančno opredeliti pojem "zainteresirane strani", kamor spadajo vsaj javne in zasebne televizije, ponudniki internetnih storitev, potrošniki in ustvarjalci;
13. poziva Komisijo, naj še naprej zagotavlja, da avdiovizualne medijske storitve glede na svojo dvojno naravo kot ponudniki tako kulturnih kot gospodarskih storitev ostanejo izvzete iz vseh sporazumov o liberalizaciji, ki bodo doseženi v okviru pogajanj o Splošnem sporazumu o trgovini s storitvami (GATS);

Dostopnost

14. poudarja, da Komisija v poročilu o uporabi ni podrobno obravnavala vprašanja dostopnosti iz člena 7 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in obžaluje, da v tem pogledu ni bila obravnavana učinkovitost izvedbenih določb držav članic;
15. ugotavlja, da veliko držav članic še nima infrastrukture za zagotavljanje takšnih storitev in da bodo nekatere države članice potrebovale več časa, da izpolnijo te zahteve; spodbuja zadevne države članice, naj se čim prej lotijo tega vprašanja, da bi omogočile praktično izvajanje člena 7;

16. poziva Komisijo, naj to pomanjkljivost odpravi z zagotavljanjem rednega pregleda ukrepov, ki so jih sprejele države članice, in oceno njihove učinkovitosti, da se zagotovi, da bodo avdiovizualne medijske storitve vse bolj dostopne;
17. poudarja, da imajo javne medijske službe v vse bolj digitalnem okolju zelo pomembno vlogo pri zagotavljanju dostopa državljanov do spletnih informacij, in priznava, da javne medijske službe s ponudbo internetnih storitev neposredno izpolnjujejo svoje poslanstvo;
18. meni, da lahko koncentracija lastništva medijev ogrozi svobodo obveščanja, zlasti pravico do prejemanja informacij;
19. zato meni, da je treba doseči primerno ravnovesje med cilji direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah in potrebo po zagotavljanju svobode distribucije in dostopa do vsebin, da se prepreči nevarnost koncentracije in izgube raznolikosti;
20. priznava različne poslovne modele, ki se uporabljajo za financiranje vsebin, ter poudarja, kako pomembno je, da si lahko dostop privoščijo različni potrošniki;
21. opozarja na potrebo po širši dostopnosti programov, zlasti tistih prek storitev na zahtevo, s pomočjo nadaljnjega razvoja, med drugim na področju zvočnega opisa, zvočnega/govornega podnaslavljanja, znakovnega jezika in menijev, predvsem pa elektronskih programskih vodnikov;
22. nadalje priznava, da bi morale države članice spodbujati ponudnike medijskih storitev in proizvajalce podpornih naprav v svoji pristojnosti, naj naredijo naprave bolj dostopne, zlasti za starejše in invalide, kot so naglušni in slabovidni;
23. pozdravlja osebno zavezo komisarja Michela Barnierja v zvezi s tekočimi pogajanja o pogodbi o omejitvah avtorskih pravic in izjemah za slepe in slabovidne ter osebe z zmanjšano možnostjo branja;
24. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo slepim in slabovidnim osebam na splošno na voljo pomoč pri dostopu do avdiovizualnih izdelkov in storitev;
25. meni, da bi bilo zato treba besedilo člena 7 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah preoblikovati tako, da bi bilo bolj jasno in zavezujoče ter da bi od ponudnikov medijskih storitev zahtevalo, da invalidom zagotovijo dostop do svojih storitev;
26. poudarja pa, da je trg nelinearnih storitev še vedno na dokaj zgodnji stopnji razvoja in da morajo morebitne nove obveznosti za ponudnike to tudi odsevati;

Ekskluzivne pravice in kratka poročila

27. poziva Komisijo, naj v naslednjem poročilu o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah oceni, ali države članice pri izvajanju direktive ohranjajo potrebno in obstoječe ravnotežje med zaščito načela prostega dostopa do informacij, zlasti o dogodkih, ki so posebnega pomena za družbo, in zaščito imetnikov pravic;
28. pozdravlja pristop Komisije in Evropskega sodišča v zvezi z razlago člena 14 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah; poziva, naj se izraz "dogodki, ki veljajo za dogodke velikega pomena za družbo" še naprej razlaga v širšem smislu, vključno s športnimi in zabavnimi dogodki splošnega interesa, ter spodbuja države članice, naj sestavijo sezname

takih dogodkov;

29. poziva Komisijo, naj v naslednjem poročilu tudi oceni, kako države članice izvajajo člen 15 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, zlasti naj podrobneje preuči, kako zagotavljajo, da se dogodki posebnega pomena za javnost, ki jih na podlagi izključne pravice prenaša izdajatelj televizijskega programa v njihovi pristojnosti, uporabijo za namene kratkega poročanja v splošnih informativnih oddajah;
30. upa, da države članice pri uporabi člena 15 direktive spodbujajo visoko raven raznolikosti v številu dogodkov posebnega pomena za javnost, ki so prikazani v splošnih informativnih oddajah v okviru kratkih poročil;

Spodbujanje evropskih avdiovizualnih del

31. poudarja, da večina držav članic sicer spoštuje pravila glede spodbujanja evropskih del, vendar se prednost še vedno daje nacionalnim delom, medtem ko delež neodvisnih del na televiziji upada;
32. obžaluje, da predloženi podatki ne zadoščajo za kakršnekoli ugotovitve glede spodbujanja evropskih del s strani ponudnikov storitev na zahtevo;
33. v zvezi s tem poziva, naj obveznost poročanja o evropskih delih vključuje vsaj opredelitev kategorij – kinematografska produkcija, fiktivska in nefiktivska televizijska produkcija, razvedrilni ali zabavni formati – in načinov distribucije, ter poziva države članice, naj posredujejo zadevne podatke na to temo;
34. poudarja, da manjka podrobno poročanje v skladu s členom 13 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in sicer o dvojni obveznosti spodbujanja produkcije evropskih del in dostopa do njih prek storitev na zahtevo, ter poziva Komisijo, naj to pojasni ob upoštevanju, da so takšne storitve še vedno v povojih in da je težko sklepati o učinkovitosti meril za spodbujanje, ki se uporabljajo za storitve na zahtevo;
35. zato poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma ukrepajo, da bi zagotovile učinkovito izvajanje člena 13 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;
36. poziva države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe za spodbujanje boljših sinergij med regulativnimi organi, ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev in Komisijo, ki bi evropskim filmom omogočili doseči širše občinstvo v EU in zunaj nje, tako prek linearnih kot tudi prek nelinearnih storitev;
37. priporoča krepitev vloge Evropskega avdiovizualnega observatorija, saj bi bila to ustrezna rešitev za zbiranje podatkov o spodbujanju evropskih avdiovizualnih del;

Neodvisna dela

38. poudarja, da je pomembno zadovoljivo izvajati člen 17 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, ob upoštevanju povprečnega časa oddajanja evropskih del neodvisnih producentov, ter poudarja, da so države članice pri tem neodvisne; spodbuja države članice in izdajatelje televizijskih programov, naj presežejo minimalni prag 10 %, ki je predlagan v direktivi;

Zaščita mladoletnikov

39. opaža samoregulativne pobude in pravila ravnanja, zasnovane z namenom, da se omeji izpostavljenost otrok in mladoletnikov oglaševanju in trženju živil, kot denimo tiste, nastale v okviru platforme Komisije za prehrano, telesno dejavnost in zdravje;
40. priznava prizadevanja oglaševalske industrije in članov Zaveze EU, ki so se odzvali na poziv direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah k pravilom ravnanja v zvezi s komercialnimi sporočili o hrani in pijači z visoko vsebnostjo maščob, sladkorja in soli, ki spremljajo otroške programe ali so vanje vključena;
41. poudarja, da so koregulativne in samoregulativne pobude, zlasti na področju oglaševanja, katerega ciljna skupina so mladoletniki, pa tudi ob upoštevanju nove strategije Komisije o družbeni odgovornosti gospodarskih družb, ki je opredeljena kot odgovornost podjetij za svoj učinek na družbo, korak naprej od prejšnjega položaja, saj omogočajo hitrejši odziv na dogodke v hitro spreminjajočem se svetu medijev;
42. vendar pa opaža, da take pobude niso vedno dovolj učinkovite v vseh državah članicah in bi jih bilo treba pri uresničevanju ciljev direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah obravnavati kot dopolnilne k pravnim določbam, zlasti v kontekstu interneta;
43. poudarja, da je v tem smislu nujno treba najti pravo ravnotežje med prostovoljnimi ukrepi in obvezujočo zakonodajo;
44. zato poudarja, da je treba take pobude redno nadzirati, da se zagotovi njihovo izvrševanje, skupaj s prihodnjimi pravno zavezujočimi zahtevami, ki bodo morda potrebne za zagotavljanje učinkovite zaščite mladoletnikov;
45. poziva Komisijo, naj v primeru pregleda direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah tem relativno novim regulativnim instrumentom dodeli večjo vlogo na področju zaščite mladoletnikov v medijih in regulacije oglaševanja, ne da bi se pri tem v celoti odpovedali urejanju ali nadzoru s strani javnih organov;
46. poziva države članice, naj še naprej spodbujajo ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev k razvoju pravil ravnanja v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili v otroških programih;
47. poziva Komisijo, naj razmisli, kako bi bilo mogoče razširiti osnovne zahteve direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki se uporabljajo za nelinearne storitve, na druge spletne vsebine in storitve, ki so trenutno zunaj njenega področja uporabe, in katere korake je treba izvesti, da bi dosegli enake konkurenčne pogoje za vse akterje; poziva Komisijo, naj Parlamentu najpozneje do 31. decembra 2013 predstavi rezultate tega razmisleka;
48. priznava dosežke držav članic pri zagotavljanju zaščite pred vsebinami, ki podpirajo sovražstvo na podlagi rase, spola, narodnosti in vere;
49. poudarja potrebo po vseevropski primerjalni študiji, da bi bolje razumeli, kako se spreminjajo navade otrok, mladostnikov in odraslih pri uporabi medijev; meni, da bi taka študija koristila tudi oblikovalcem politike o avdiovizualnih medijih na ravni EU in v državah članicah;

Oglaševanje

50. ugotavlja, da je v nekaterih državah članicah prišlo do kršitve omejitve oglaševanja, ki ne sme trajati več kot 12 minut na uro;
51. poziva zadevne države članice, naj v zvezi s tem v celoti, pravilno in brez odlašanja izvajajo določbe direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;
52. ponovno poudarja, da delež na televiziji predvajanih oglaševalskih vložkov in vložkov televizijske prodaje ne bi smel presegati 12 minut na uro;
53. je zaskrbljen, ker se 12-minutna omejitev v nekaterih državah članicah redno krši;
54. poziva Komisijo, naj bo ob spremljanju skladnosti z obstoječimi pravili, ki urejajo kvalitativni in kvantitativni vidik oglaševanja, pozorna tudi na prihodnje izzive, kot je na primer povezana televizija, kar zadeva konkurenčnost in trajnostno financiranje avdiovizualnih medijskih storitev;
55. predvsem poudarja, da je treba nadzorovati oblike oglaševanja, ki poskušajo to omejitev zaobiti, zlasti prikrito oglaševanje, ki lahko potrošnika zmede;
56. prosi Komisijo, naj kar se da hitro pripravi potrebna pojasnila o težavah, ki jih je ugotovila na področju komercialnih sporočil v povezavi s pokroviteljstvom, samopromocijo in promocijskim prikazovanjem izdelkov;
57. poziva Komisijo, naj analizira učinkovitost obstoječih predpisov in spremlja skladnost s pravili glede oglaševanja, ki je namenjeno otrokom in mladoletnikom;
58. poziva tudi k prepovedi škodljivega oglaševanja, kot je opredeljeno v členu 9 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, v otroških in mladinskih oddajah; kot izhodišče za nadaljnje reforme zakonodajnega okvira priporoča analizo primerov najboljše prakse, ki jo na tem področju izvajajo nekatere države;
59. obžaluje, da še vedno ni bila izdana potrebna posodobljena različica razlagalnega sporočila o nekaterih vidikih določb o televizijskem oglaševanju;
60. pozdravlja namero Komisije, da v letu 2013 posodobi razlagalno sporočilo o nekaterih vidikih določb o televizijskem oglaševanju;

Medijska pismenost

61. je seznanjen z ugotovitvami Komisije v zvezi s stopnjo medijske pismenosti v državah članicah;
62. ugotavlja, da sta se dostop do kanalov in izbira avdiovizualnih storitev znatno povečala;
63. poudarja, da so za doseganje pravega enotnega digitalnega trga v Evropi potrebna dodatna prizadevanja na področju izboljšanja medijske pismenosti med državljani, ter poziva Komisijo in države članice k spodbujanju medijske pismenosti za vse državljane EU, zlasti za otroke in mladoletnike, prek pobud in usklajenih ukrepov, da se poveča kritično razumevanje avdiovizualnih medijskih storitev ter spodbudi javna razprava in državljanska udeležba, ter k spodbujanju aktivne udeležbe vseh zainteresiranih strani, zlasti medijske industrije;

64. predvsem spodbuja države članice, naj medijsko in digitalno pismenost, zlasti kar zadeva digitalne medije, vključijo v šolske učne načrte;

Prihodnji izzivi

65. obžaluje, da je Komisija le delno opravila nalogo poročanja v skladu z obveznostjo iz člena 33 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in poziva k vmesni oceni pred naslednjim poročilom Komisije o uporabi;
66. poziva države članice, naj izboljšajo sodelovanje in usklajevanje v okviru odbora za stike iz člena 29 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, da bi povečali učinkovitost in skladnost izvajanja;
67. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja razvoj hibridnih storitev v EU, predvsem povezane televizije, ter naj v zeleni knjigi o povezani televiziji opredeli različna vprašanja, ki jih te storitve sprožajo, in jih nadalje obravnava v okviru javnega posvetovanja;
68. poziva Komisijo, naj ob začetku javnega posvetovanja o povezani ali hibridni televiziji upošteva naslednje vidike: standardizacijo, tehnološko nevtralnost, izziv prilagojenih storitev (zlasti storitev, prilagojenih invalidom), težave, povezane z varnostjo računalništva v več oblakih, dostopnost za uporabnike, zaščito otrok in človekovo dostojanstvo;
69. poziva Komisijo, naj obravnava zlasti negotovosti v zvezi z uporabo pojma "avdiovizualne medijske storitve na zahtevo" ter naj ob prizadevanju za večjo usklajenost zakonodaje EU, ki zadeva avdiovizualne storitve na zahtevo, in upoštevanju razvoja, ki ga je moč pričakovati na področju zbliževanja medijev, ta pojem jasneje opredeli, da bi učinkoviteje dosegli regulativne cilje direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;
70. je prepričan, da je – glede na ravnanje ponudnikov medijskih storitev in upravljavcev platform na trgu ter razvijajoče se tehnološke zmožnosti – treba izboljšati raven varstva podatkov, jo poenotiti po vsej EU, ter še naprej kot pravilo zagotavljati anonimnost pri uporabi avdiovizualnih medijskih storitev;

o

o o

71. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.